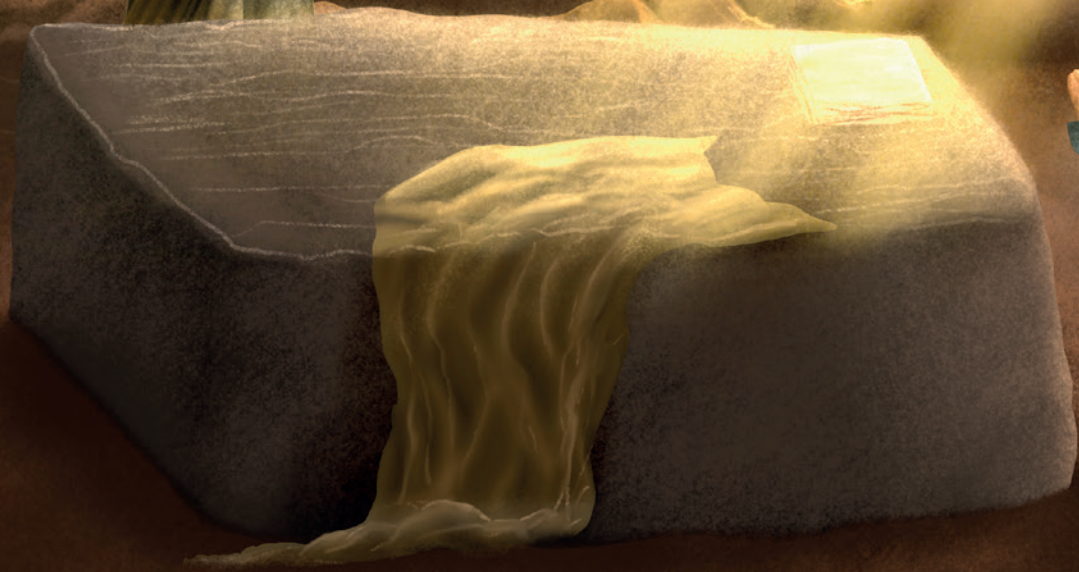

Trzy najważniejsze dni

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

nie kopiuj

ks. Zbigniew Paweł Maciejewski

Trzy najważniejsze dni

Winnica 2022

© Copyright by Fundacja Nasza Winnica

© Copyright by ks. Zbigniew Paweł Maciejewski

Rysunki i okładka: Daniel Włodarski

Redakcja: Ewa Leszczyńska

Skład: Gabriela Centkowska

ISBN 978-83-964291-0-0

Fundacja Nasza Winnica

pl. Jana Pawła II 3

06-120 Winnica

tel. 501 231 895

fundacja@funawi.pl

[sklep: fundacjanaszawinnica.pl](http://sklep.fundacjanaszawinnica.pl)

[blog: funawi.pl](http://blog.funawi.pl)

Słówko na początek

Nasze życie płynie wśród rozmaitych rytmów, schematów, powtórzeń. Jest rytm przyrody: – wiosna, lato, jesień, zima. I znowu te same pory roku, ale my o rok i kolejne lata starsi. Jest rytm dnia: – świt, dzień, zmierzch i noc. I nigdy nie ma tak, że po zmierzchu jest świt. Wyznawanie naszej wiary w Jezusa także jest osadzone w pewien rytm, tym razem jest to rytm roku liturgicznego. Zaczyna się Adwentem, potem jest Boże Narodzenie, w lutym lub marcu Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post, a po nim mamy Wielkanoc i Okres Wielkanocny. Dzieciące spojrzenie na cały rok najchętniej kieruje się ku Bożemu Narodzeniu. Wiadomo – smaki wigilijnego stołu, choinka, prezenty i kolędy, które tak lubimy śpiewać. Boże Narodzenie jest bardzo ważnym świętem dla naszej wiary. Jest jednak ważniejsze święto, najważniejsze ze wszystkich. Święto tak ważne, że trwa Trzy Dni. O tych Trzech Najważniejszych Dniach traktuje ta książeczka. Mówimy o nich (z łaciny) Triduum Paschalne, czyli Trzy Dni Paschy. Są to dni naszego przeżywania Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Jezusa. W tej książeczce przypomnimy sobie ewangeliczne wydarzenia z tym związane i zobaczymy jak je świętujemy każdego roku w naszych kościołach, bo Trzy Najważniejsze Dni (Triduum Paschalne) przychodzą do nas wiosną każdego roku.

ks. Zbigniew Paweł Maciejewski

Prolog – Pan Jezus wjeżdża na osiołku do Jerozolimy

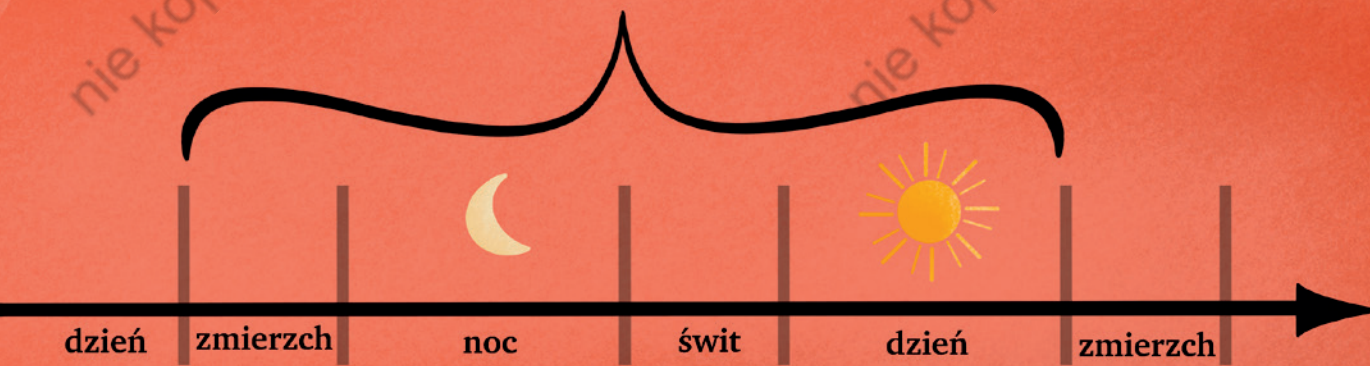
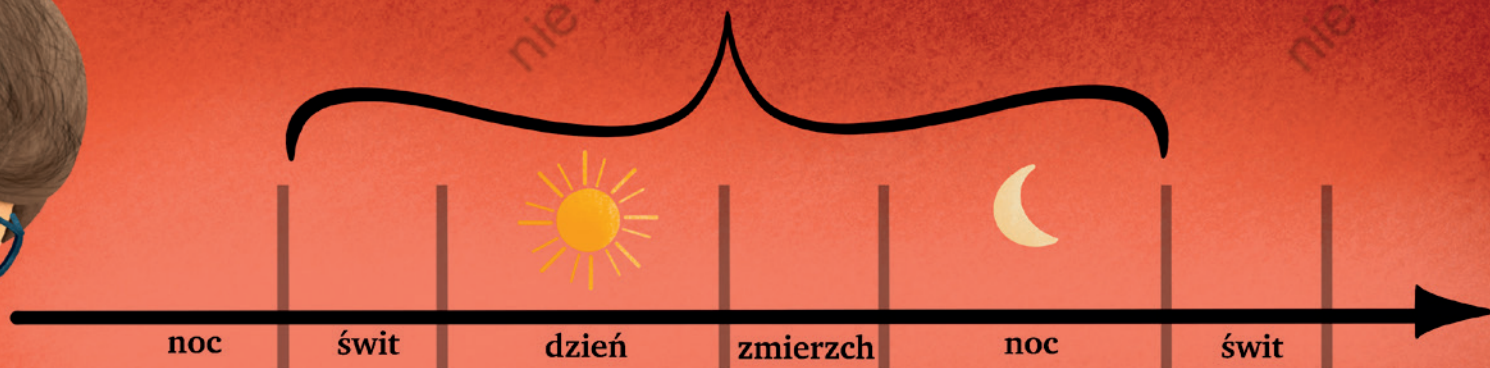
Fascynująca historia Pana Jezusa Chrystusa opisana jest w ewangeliach. Historia naszych Trzech Dni ma swój prolog, czyli wstęp. Jest nim uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Uczniowie przyprowadzili osiołka. Pan Jezus dosiadł go i tak wjechał do miasta.

Ludzie znali już Jezusa jako niezwykłego nauczyciela, ale także jako tego, który uzdrawiał chorych a nawet wskrzeszał umarłych. Jego przybycie wywołało ogromny entuzjazm – ludzie wychodzili na ulice, pozdrawiali Jezusa, ścinali palmowe gałązki i kładli je na drogę, przed Jezusa.

Osiółko nie było przypadkowym środkiem transportu. To, co zrobił Jezus nawiązywało do starych tradycji Izraela związanych z wybieraniem nowego króla. Wybrany, ten, który miał być namaszczony na króla, wjeżdżał do stolicy, do Jerozolimy na ośle. Pan Jezus, swoim wjazdem na osiołku chciał pokazać, że jest królem.

Przeczytaj: Mt 21, 1-9, Mk 11,1-10, Łk 19,28-40, J 12,12-19

Porównaj: O tym jak to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 21.

Kiedy zaczyna się dzień?

Zanim przejdziemy do dokładnego omówienia Trzech Najważniejszych Dni – Triduum Paschalnego, spróbujmy odpowiedzieć na pytanie „kiedy zaczyna się każdy nowy dzień?”

Wbrew pozorom nie jest to takie proste, jak mogłoby się wydawać. Urzędowo i formalnie nowy dzień zaczyna się o północy. Jednak w naszym odczuciu nowy dzień związany jest z rankiem, naszym przebudzeniem, świtem. Wstajemy z łóżka i... mamy nowy dzień.

Ten dzień trwa przez wszystkie nasze zajęcia, obowiązki i przyjemności. Gdy wieczorem zdarza nam się dłużej czymś zająć i jeszcze nie kłaść do łóżka, to czujemy, że ten „dzień” trwa dalej, nawet jeśli minęła już północ.

Początek nowego dnia jest jednak sprawą umowną. Nie wszyscy ludzie, nie każda ludzka kultura, uznaje świt za początek nowego dnia. Pan Jezus był Żydem, a Żydzi i kiedyś, i teraz, zupełnie inaczej patrzą na początek nowego dnia. Ten początek przychodzi nie rankiem, ale wieczorem. Gdy zachodzi słońce zaczyna się nowy dzień. Gdy siada się do kolacji, to już w nowym dniu. Zapamiętaj: u nas dzień zaczyna się świtem, dla Żydów wieczorem.

Przeczytaj: Rdz 1,1-2,3 Zauważ, że po każdym dniu stworzenia mamy: „upłynął wieczór i poranek”.

To świadectwo żydowskiej kultury i sposobu liczenia czasu. My raczej powiedzielibyśmy: „upłynął poranek i wieczór”.

Dzień Pierwszy – Ostatnia Wieczerza

Żydzi co roku obchodzili Święta Paschy. Było to wspomnianie chwili, gdy Bóg, pod przewodnictwem Mojżesza, wyprowadził Żydów z niewoli egipskiej. Elementem tego świętowania była spożywana w gronie najbliższych wieczerza, czyli kolacja.

Pan Jezus przed swoją śmiercią zebrał swoich apostołów na takiej uroczystej kolacji. Mówimy o niej Ostatnia Wieczerza.

W czasie tej wieczerzy Jezus umył swoim uczniom nogi, wzywając tym samym do tego, by służyć ludziom.

Ustanowił też Eucharystię – ofiarę Mszy Świętej. W czasie wieczerzy dawał uczniom chleb, który stał się Ciałem Chrystusa oraz wino, które się stało jego Krwią.

Nasze przychodzenie do Kościoła na Mszę Świętą ma swój początek właśnie w Ostatniej Wieczerzy. Ostatnia Wieczerza była pierwszą Mszą Świętą.

Przeczytaj: Mk 14,12-17, J 13,1-20, Mt 26,21-25, Mt 26,26-29

Porównaj: O tym, jak to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 23.

Dzień Pierwszy – Pan Jezus umiera na krzyżu

Po Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus został uwięziony, niesprawiedliwie osądzony i skazany na śmierć krzyżową.

Jezus umierał na wzgórzu, które nazywało się Golgota. Razem z nim ukrzyżowano dwóch złoczyńców. Pod krzyżem stała jego Matka i umiłowany uczeń Jan. Inni uczniowie uciekli.

Kiedyś w Egipcie krew baranków, którą Żydzi oznaczyli drzwi swoich domów, ratowała ich od plagi śmierci pierworodnych. Była to zapowiedź tego, co dokonało się na Golgocie – krew Jezusa ratuje ludzi od największej plagi - grzechu i śmierci.

Na krzyżu dokonuje się nasze zbawienie.

Ostatnia Wieczerza i Golgota to pierwszy dzień naszych wydarzeń paschalnych.

Przeczytaj: Mk 14,32–72, Mk 15,1–39

Porównaj: O tym, jak to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 25.

Dzień Drugi – Pan Jezus złożony do grobu

Drugi dzień z Trzech Najważniejszych Dni, to spoczynek Pana Jezusa w grobie.

Po śmierci Jezusa Józef z Arymatei poprosił Piłata o ciało Jezusa. Piłat zezwolił a żołnierze, dla pewności, że Jezus na pewno umarł, przebili włócznią jego bok.

Ciało Jezusa złożono w grobie wykutym w skale, gdzie jeszcze nikt nie był pochowany. Grób zamknięto kamieniem i położono pieczęcie, by nikt grobu nie otworzył. Dodatkowo Piłat rozkazał żołnierzom, by pilnowali grobu.

Ci którzy skazali Jezusa na śmierć sądzą, że „sprawa” już zakończona, że pozbyli się Jezusa na zawsze. Jak bardzo się mylili!

Przeczytaj: Mk 15,40–47, J 19,31–37

Porównaj: O tym jak, to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 27.

Dzień Trzeci – Pan Jezus zmartwychwstaje

Trzeci dzień wydarzeń paschalnych, trzeci z Trzech Najważniejszych Dni, to zmartwychwstanie Pana Jezusa.

Było to w nocy.

Mimo kamienia, pieczęci i straży żołnierzy, Pan Jezus wstał z martwych – zmartwychwstał żywy. Upamiętnieniem jego śmierci były znaki jego męki – przebite ręce, nogi i bok – które to znaki zostały zachowane po zmartwychwstaniu.

Jezus zmartwychwstał w swoim ciele. Można go było dotknąć, a on sam na przykład jadł, co opisują ewangelie. Z drugiej strony było to ciało uwielbione, które mogło pokonać wszystkie ograniczenia zwykłego ciała. Pismo Święte opisuje jak Jezus przychodzi do apostołów mimo zamkniętych drzwi wieczernika.

Przeczytaj: Mt 28,2-4

Porównaj: O tym, jak to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 29.

Dzień Trzeci – Pusty Grób

Prawda o zmartwychwstaniu Jezusa dotarła do jego uczniów rano.

Maria Magdalena, która poszła do grobu, zastała odsunięty kamień a grób był pusty. Z tą wieścią pobiegła do apostołów Piotra i Jana, którzy udali się do grobu.

Pierwszy do grobu wszedł święty Piotr, za nim wszedł święty Jan.

Zobaczyli leżące płótna, ale ciała Jezusa nie było.

Grób był pusty. Jezus zmartwychwstał.

Zmartwychwstały Jezus ukazywał się potem wielokrotnie uczniom, a czterdziestego dnia został wzięty do nieba. Odchodząc polecił apostołom, by oczekiwali na zesłanie Ducha Świętego.

Przeczytaj: J 20,1-9, Łk 24,36-43, Mk 16,14-18

Porównaj: O tym, jak to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 31.

Epilog – Zesłanie Ducha Świętego

Po swoim zmartwychwstaniu, jak już wiesz, Jezus Chrystus ukazywał się wielokrotnie swoim uczniom. Potem został wzięty do nieba. Przed wniebowstąpieniem polecił swoim uczniom, by oczekiwali zesłania Ducha Świętego.

Kilka dni po wniebowstąpieniu, w dzień żydowskiego święta Pięćdziesiątnicy, gdy apostołowie, wraz z Maryją, Matką Jezusa, przebywali w Wieczerniku, zstąpił na wszystkich Duch Święty, w postaci ognistych języków.

Umocnieni Duchem Świętym uczniowie zaczęli głosić zbawczą śmierć Jezusa i jego zmartwychwstanie na całym świecie.

Dobra Nowina o tych wszystkich wydarzeniach dotarła aż do Ciebie.

Przeczytaj: Dz 2,1-4

Porównaj: O tym, jak to wydarzenie świętujemy obecnie w Kościele przeczytasz na stronie 33.

Prolog – świętujemy Niedzielę Palmową

Co roku świętujemy Trzy Najważniejsze Dni – pamiątkę męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Nazywamy to często ogólnie Wielkanocą, ale pamiętamy, że sama „Wielka Noc” zmartwychwstania to szczyt dłuższych, trzydniowych obchodów, które nazywamy Triduum Paschalnym, czyli Trzema Dniami Paschy.

Zanim jednak wejdziemy w te dni, w niedzielę poprzedzającą Wielkanoc przypominamy sobie jak Pan Jezus wjechał uroczyście do Jerozolimy. Przychodzimy wtedy do kościoła z palmami. Z palmami urządzone są procesje.

Tę niedzielę nazywamy Niedzielą Palmową.

W radość i tryumf Jezusa włożona jest jednak, już wtedy, gorzka ukrzyżowania Chrystusa. Jakby zapowiadając to, co wkrótce nastąpi, czytamy w kościele opis Męki Pańskiej. Dlatego liturgicznym kolorem Niedzieli Palmowej jest kolor czerwony – jak krew Zbawiciela.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 5.

Dzień Pierwszy – wspominamy Ostatnią Wieczerzę

Świętowanie Triduum Paschalnego – trzech dni Paschy, Trzech Najważniejszych Dni, zaczynamy od sprawowania w Wielki Czwartek specjalnej Mszy Świętej, nazywanej Mszą Wieczerzy Pańskiej.

W katedrach biskup a w wielu kościołach ksiądz zdejmuje po kazaniu ornat i klękając przed wybraną dwunastką osób umywa im nogi. Robi to samo, co Jezus w Wieczerniku uczynił swoim dwunastu apostołom.

Obchodzimy ten dzień jako moment ustanowienia Eucharystii i właśnie Eucharystii w sposób szczególny oddajemy tego dnia cześć. Po zakończonych obrzędach Mszy Świętej, Najświętszy Sakrament czyli Ciało Chrystusa umieszcza się w specjalnie przygotowanym ołtarzu, gdzie jest adorowany do późna w nocy.

To nasze zjednoczenie z Jezusem, który po ostatniej Wieczerzy i Modlitwie w Ogrójcu został uwięziony.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 9.

Dzień Pierwszy – wspominamy śmierć Jezusa

W Wielki Piątek przychodzimy do Kościoła na Liturgię Męki Pańskiej. Jest to dalej pierwszy dzień z Trzech Najważniejszych Dni, chociaż już się kończy.

Ksiądz ubiera czerwony ornat, ale nie sprawuje Eucharystii. Słuchamy opisu Męki Pańskiej, a potem ksiądz odsłania krzyż, któremu wierni w kościele oddają cześć. Najczęściej wygląda to w ten sposób, że wierni w procesji podchodzą do krzyża, przyklękają i całują go.

Następnie udzielana jest Komunia Święta przyniesiona z tego ołtarza, gdzie wcześniej była adorowana.

Na zakończenie liturgii Najświętszy Sakrament umieszcza się w monstrancji, którą przykrywa się welonem. Potem w procesji ksiądz zanosz monstrancję do urządzonego w kościele grobu Pana Jezusa. Jest tam najczęściej figura spoczywającego ciała Pana Jezusa, dużo kwiatów, ale najważniejsza jest monstrancja z Najświętszym Sakramentem.

Kończy się Dzień Pierwszy Triduum i zaczyna Drugi.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 11.

Dzień Drugi – wspominamy Jezusa w grobie

Drugi z Trzech Najważniejszych Dni, to dzień kiedy towarzyszymy Jezusowi złożonemu do grobu. Nie sprawuje się tego dnia Mszy Świętej.

W kościele mamy grób Pana Jezusa. Często jest tam umieszczona figura wyobrażająca Jezusa, jest dużo kwiatów, ale pamiętasz, że najważniejszą w grobie jest monstrancja, a dokładnie to Najświętszy Sakrament umieszczony w monstrancji przykrytej welonem jak całunem.

W Wielką Sobotę wierni w różnym czasie przychodzą do kościoła i modlą się.

Jest dużo ciszy i skupienia.

Jest to także czas święcenia wielkanocnych pokarmów przynoszonych do kościoła w koszykach. Gdy przyniesiesz taki koszyk nigdy nie zapomnij podejść potem do grobu Pana Jezusa i pomodlić się przed Najświętszym Sakramentem.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 13.

Dzień Trzeci – świętujemy zmartwychwstanie Jezusa

Trzeciego z Trzech Najważniejszych Dni świętujemy zmartwychwstanie Jezusa. Z soboty na niedzielę, gdy zachodzi słońce i jest już ciemno wierni gromadzą się przed kościołem. Ksiądz poświęca zapalony ogień, od którego zapala paschał – dużą, piękną świecę symbolizującą Jezusa. Potem wnosi ten paschał do ciemnego kościoła. Zapalamy wszystkie światła i czytamy dużo czytań z Pisma Świętego. Wreszcie ksiądz i ludzie śpiewają radosne „alleluja” i czytana jest Ewangelia o zmartwychwstaniu. Jezus zmartwychwstał i żyje.

Tę najważniejszą i najdłuższą w roku celebrację nazywamy Wigilią Paschalną. W czasie tej uroczystej Mszy Świętej święcimy wodę chrzcielną i udzielamy chrztu, a wszyscy zgromadzeni w kościele odnawiają przyrzeczenia chrztu świętego.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 15.

Dzień Trzeci – ogłaszamy zmartwychwstanie świata

Zmartwychwstanie Jezusa trzeba ogłosić światu.

W niedzielę o świcie albo jeszcze w nocy, zaraz po Wigilii Paschalnej, wychodzimy z kościoła w uroczystej procesji. Biją dzwony, a wierni śpiewają „Zwycięzca śmierci, piekła i szatana, wychodzi z grobu, dnia trzeciego z rana”.

Ksiądz pod baldachimem niesie monstrancję z Najświętszym Sakramentem. Dziewczynki sypią kwiatkami, ministranci dosypują kadzidła na węgielki, by pachnącym dymem okadzać Najświętszy Sakrament.

Wesoły nam dzień dziś nastał. Nie można radości zmartwychwstania zachować tylko dla siebie. Niech o zmartwychwstaniu Jezusa dowie się cały świat.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 17.

Epilog – Zesłanie Ducha Świętego

Radość Wielkanocy, radość Trzech Najważniejszych Dni, przedłuża się na cały okres wielkanocny, który trwa pięćdziesiąt dni, aż do uroczystości Wniebowstąpienia Jezusa i Zesłania Ducha Świętego. W Zesłanie Ducha Świętego upamiętniamy dzień, kiedy na apostołów w wieczerniku zstąpił Duch Święty i odnawiamy w sobie przekonanie, że dobrą nowinę o zmartwychwstaniu Jezusa i zbawieniu człowieka zanieść trzeba aż na krańce świata. W tym zadaniu pomaga nam właśnie Duch Święty. W czasie Mszy Świętej ksiądz zakłada czerwony ornat. Ten kolor przypomina nam ogień miłości, który ma płonąć w naszych sercach. Miłości do Boga, miłości do rodziców, do wszystkich ludzi i samego siebie.

Przypomnij sobie ewangeliczne wydarzenia: Zobacz stronę 19.

I

II

III

I

II

III

czwartek

piątek

sobota

niedziela